

Som i England er spørgsmålet om indsamling og anvendelse af plasma for tiden »rent akademisk«, idet man i Irland ligesom i England ikke anvender indenlandsk plasma, som følge af frygt for smitte med den menneskelige variant af kogalskab.

Luxembourg:

Efter luxembourgsk lovgivning skal organisationer, der har med blodbankvirksomhed og produktion af blodprodukter at gøre, have en autorisation fra Sundhedsministeriet. Kun Røde Kors har en sådan autorisation.

Autorisationen dækker retten til

- blodindsamling
- testning, produktion, opbevaring og distribution af blodprodukter
- import og eksport af blodprodukter
- indgåelse af aftale om kontraktfraktionering.

Norge:

I Norge har man ikke en »blodlov«.

Alle blodbanker er integrerede dele af de offentlige sygehuse, men der er princippet intet til hinder for at fx Røde Kors eller andre kan starte sin egen blodbankvirksomhed.

Hidtil er al plasma blevet leveret til virksomheden Octapharma baseret på en national kontrakt, som har været gældende siden 1988. Der er drøftelser i gang om at ændre systemet, men disse drøftelser har endnu ikke ført til konklusioner/beslutninger.

Når der ses bort fra nogle få mindre blodprodukter, herunder anti-D, kommer alle blodprodukter, som anvendes i Norge fra den nationale fraktioneringsaftale med Octapharma.

Der er ingen regler om eksport af blod og blodprodukter.

Portugal:

I Portugal indsamles blod gennem Det Portugisiske Blodinstitutt, der har 3 regionale blodcentre, og nogle offentlige sygehuse.

Som følge af BSE (kogalskab) anvendes, der ikke indenlandsk plasma til produktion af blodprodukter.

Blodprodukter til brug på hospitaler mv. indkøbes gennem en centraliseret international udbudsforretning.

Man har efter sagens natur ingen eksport af blodprodukter.

Sverige:

I princippet kunne en hvilken som helst institution, som følger regler og guidelines på blodbankområdet, indsamle blod. I praksis er det imidlertid kun amterne, som driver de offentlige sygehuse, nogle private organisationer, som driver hospitaler efter kontrakt med amterne, samt en svensk plasmafraktioneringsvirksomhed, som ejes af den private virksomhed BioVitrum, der tapper blod.

Der er ingen restriktioner på, hvor det svenske plasma kan fraktioneres. Blodcentrene sælger således plasmaet til fraktioneringsvirksomhederne.

De svenske sygehuse er ikke lovgivningsmæssigt forpligtede til at aftage blodprodukter fra en særlig leverandør. Det er alene krav om, at produktet skal have en markedsføringstilladelse. BioVitrum har efter det oplyste ca. 60 % af markedet.

Der er ingen særlige regler om eksport af blod og blodprodukter. Det meste plasma sælges til BioVitrum, men der sælges også en betydelig mængde til Immuno-Baxter. BioVitrum eksporterer flere af sine blodprodukter.

Tyskland:

I Tyskland kan blod indsamles af Røde Kors, offentlige institutioner, universiteter og af kommercielle blodbanker. Alle blodbankvirksomheder skal godkendes og inspiceres af myndighederne.

Der er ingen særlige restriktioner for anvendelsen af plasma til fraktionering.

Salg af blodprodukter følger de almindelige lægemiddelregler.

Der er ingen restriktioner for sygehusenes indkøb af blodprodukter.

Der er ingen restriktioner for eksport af blod og blodprodukter. Røde blodlegemer eksporteres ikke længere. Blodprodukterne sælges til gengæld over hele verden.

Østrig:

Alle institutioner (offentlige, Røde Kors eller private) skal have en godkendelse fra Sundheds-